Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 286 (5960) | 13 снежня 1937 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

УЧОРА ПРАЦОЎНЫЯ БССР АДЗІНАДУШНА ГАЛАСАВАЛІ ЗА КАНДЫДАТАЎ БЛОКА КОМУНІСТАЎ І БЕСПАРТЫЙНЫХ.

ВЫБАРЫ ВЯРХОЎНАГА ОРГАНА РОДНАЙ СОВЕЦКАЙ УЛАДЫ ПА СТАЛІНСКАЙ КАНСТЫТУЦЫІ ВЫЛІЛІСЯ ВА ЎСЕНАРОДНАЕ СВЯТА; ЯНЫ ПАКАЗАЛІ НАЙВЯЛІКШУЮ АРГАНІЗАВАНАСЦЬ І ЯДНАННЕ СОВЕЦКАГА НАРОДА З ВЯЛІКАЙ ПАРТЫЯЙ ЛЕНІНА—СТАЛІНА, БЯЗМЕЖНУЮ АДДАНАСЦЬ І ЛЮБОЎ РАБОЧЫХ, КАЛГАСНІКАЎ, ПРАЦОЎНАЙ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ І ЎСІХ ПРАЦОЎНЫХ ДА СВАЙГО МУДРАГА ПРАВАДЫРА, ДРУГА І НАСТАЎНІКА ВЯЛІКАГА СТАЛІНА.

УСЕНАРОДНЫЯ ВЫБАРЫ — НАЙЯРЧЭЙШЫ ПАКАЗАЛЬНІК ЦЕСНАГА ЯДНАННЯ І ВЯЛІКАЙ ДРУЖБЫ ЎСІХ НАРОДАЎ ВЯЛІКАГА СССР І ІХ ГАТОЎНАСЦІ УСІМІ СІЛАМІ ЗМАГАЦЦА ЗА ДАЛЕЙШЫ РОСКВІТ НАШАЙ ЧАРОЎНАЙ РАДЗІМЫ.

ДЗЕНЬ 12 СНЕЖНЯ НАВЕКІ ЗАСТАНЕЦЦА Ў ПАМЯЦІ НАРОДА ЯК ДЗЕНЬ ВЯЛІКАГА ТАРЖАСТВА ПЕРАМОГШАГА СОЦЫЯЛІЗМА, ЯК ТРЫУМФ ПАЛІТЫКІ ЛЕНІНСКА-СТАЛІНСКАЙ ПАРТЫІ.

УПЕРАД, ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ ПАД ПЕРАМОЖНЫМ СЦЯГАМ МАРКСА — ЭНГЕЛЬСА — ЛЕНІНА — СТАЛІНА!

ГІСТАРЫЧНЫ ДЗЕНЬ

Вялікая, магутная, неабсяжная краіна Советаў пад разгорнутым слаўным сцягам Сталінскай Канстытуцыі правяла свае гістарычныя выбары ў Вярхоўны Совет СССР.

Дзень 12 снежня навекі ўвойдзе ў гісторыю як дзень вялікай урачыстасці, дзень усенароднага лікавання, як свята сапраўднай соцыялістычнай дэмакратыі. Совецкі народ выбраў у гістарычны дзень 12 снежня свой вярхоўны орган дзяржаўнай улады на аснове самай дэмакратычнай у свеце выбарчай сістэмы, на аснове вялікай хартыі вольнасцей свабодных, шчаслівых народаў, — на аснове Сталінскай Канстытуцыі.

Здзейснілася тое, за што змагаліся лепшыя сыны рабочага класа. Здзейснілася тое, за што геройчна змагаліся на барыкадах, на франтах грамадзянскай вайны, за што пралівалі сваю кроў рабочыя і сяляне нашай краіны. Ва ўпартай, нястомнай барацьбе з ворагамі заваявана сапраўднае народаўладства. «...Ніколі ў свеце яшчэ не бывала такіх сапраўды свабодных і сапраўды дэмакратычных выбараў, ніколі! Гісторыя не ведае другога такога прыкладу». (Сталін).

Выбары ў Вярхоўны Совет з'явіліся яркай ілюстрацыяй таржаства соцыялістычнай дэмакратыі. У той час, як у капіталістычных краінах выбары праходзяць ва ўмовах класавых сутычак, класавай варожасці, націску на выбаршчыкаў з боку капіталістаў, у нас працоўныя выбіралі дэпутатаў Вярхоўнага Совета ва ўмовах узаемнай дружбы і супрацоўніцтва народаў, ва ўмовах поўнай свабоды, бо няма ў нас эксплаататараў, няма прыгнечання і нявол.

Кожны совецкі выбаршчык адчуваў сябе поўнапраўным грамадзянінам, патрыётам соцыялістычнай радзімы. Ён ішоў на выбары з горда ўзнятай галавой, з пачуццём гордасці за сваю краіну, за сваю вялікую партыю, за сваю родную совецкую ўладу «... нашы выбары з'яўляюцца адзінымі сапраўды свабоднымі і сапраўды дэмакратычнымі ва ўсім свеце». (Сталін).

Вось чаму гістарычны дзень 12 снежня прайшоў як найвялікшае народнае свята, прайшоў пры надзвычайна высокай палітычнай актыўнасці выбаршчыкаў, актыўнасці, якой ніколі не бывала і не можа быць у капіталістычных краінах.

Аб небывалым уздыме энтузіязма шырокіх мас гавораць шматлікія паведамленні з розных месц, гарадоў, раёнаў Совецкай Беларусі. Ужо ў 5 гадзін раніцы вуліцы гарадоў і мястэчак поўніліся жыццём, бурліва-вясёлым совецкім жыццём. Сотні людзей прышлі ў шэсць гадзін раніцы на выбарчыя ўчасткі. Кожнаму хацелася прысці раней і першым з радасцю выканаць свой грамадзянскі абавязак. Жыхары многіх дамоў, згаварыўшыся напярэдадні, вышлі на выбары згуртаванымі калонамі, дружным калектывам. На 40 участку горада Менска з 2.080 выбаршчыкаў да 12 гадзін дня галасавала ўжо 1.500 чалавек. На 50 участку з 1.734 выбаршчыкаў да поўдня прагаласавала 1.400. Да 10 гадзін 30 мінут вечара ў сталіцы Совецкай Беларусі галасавала 99,7 процанта выбаршчыкаў. У Віцебску да 10 гадзін вечара ў выбарах прыняла ўдзел 98 процантаў выбаршчыкаў. Такія-ж лічбы выключна высокай актыўнасці мы маем па астатніх выбарчых акругах.

Па няпоўных даных: па Мазырскай выбарчай акрузе ў Совет Саюза прагаласавала 97,8 проц. выбаршчыкаў.

Па Мазырскай сельскай выбарчай акрузе ў Совет Нацыянальнасцей прагаласавала 97,2 проц. выбаршчыкаў.

Па Мазырскай гарадской выбарчай акрузе ў Совет Нацыянальнасцей прагаласавала 99 проц. выбаршчыкаў.

Аб палітычнай актыўнасці совецкага выбаршчыка сведчаць і лічбы галасаваўшых па «Пасведчаннях на права галасавання». На выбарчым участку № 63 горада Менска да 1 гадзіны дня галасавала 263 адных толькі транзітных пасажыраў.

Дзень выбараў у Вярхоўны Совет ператварыўся ў Совецкім Саюзе ў магутную дэманстрацыю совецкага патрыятызма, вялікай любві да радзімы, бязмежнай аддансці партыі Леніна—Сталіна, вялікаму правадыру народаў таварышу Сталіну.

Шматмільённы совецкі народ ішоў учора на выбары пад выпрабаваным, авеяным славай, непераможным баявым сцягам партыі Леніна — Сталіна. Ён ішоў галасаваць пад баявым сцягам партыі, якая ў незабыўныя дні Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі вяла масы на штурм цвярдынь капіталізма, якая на палях грамадзянскай вайны, у лютай барацьбе з усякімі ворагамі ў эпоху двух сталінскіх пяцігодак заваёўвала бяскласавае соцыялістычнае грамадства, якая вывела масы на светлы шлях радаснага, шчаслівага жыцця.

Выбары ярка прадэманстравалі маральнае і палітычнае адзінства совецкага народа, магутную сілу саюза комуністаў і беспартыйных мас.

Народ ішоў на выбары, натхнёны прамовай вялікага правадыра, народ ішоў на выбары пад лозунгамі Сталінскага Цэнтральнага Камітэта ВКП(б), пад лозунгамі выбарчага блока партыі з народам.

Блок партыі з усім народам! У якой краіне можна ўявіць што-небудзь падобнае? Якая партыя ў свеце можа паставіць перад сабой такую гіганцкую задачу? «Толькі ў Совецкім Саюзе на 21 годзе Кастрычніцкай рэволюцыі, толькі большэвіцкая партыя атрымала магчымасць паставіць перад сабой гэту вялікую задачу. Яна простая і ясная задача, але трэба звярацць вялікія горы, каб атрымаць права і магчымасць ставіць такія задачы». (Молатаў).

Працоўныя масы Совецкай Беларусі паказалі ў гэты гістарычны дзень сваю высокую палітычную свядомасць, сваю аддансць справе партыі Леніна — Сталіна, сваю волю да барацьбы за справу комунізма.

Дружна, з вялікім энтузіязмам галасаваў Менск за свайго кандыдата ў дэпутаты Совета Саюза — за вернага саратніка таварыша Сталіна — жалезнага наркома, першага маршала Совецкага Саюза Клімента Ефрэмавіча Варашылава, за кандыдата ў дэпутаты Совета Нацыянальнасцей тав. В. Г. Ванеева. Менск, як і ўся краіна, галасаваў за наша шчаслівае жыццё, за соцыялізм, за вялікага Сталіна, за магутнасць любімай радзімы.

Выбары скончаны. На аснове блока комуністаў і беспартыйных, народ выбраў у вышэйшы орган дзяржаўнай улады лепшых, дастойнейшых сыноў радзімы. Аднак, функцыі выбаршчыкаў, як падкрэсліў таварыш Сталін у сваёй прамове на сходзе выбаршчыкаў Сталінскай выбарчай акругі, прадаўжаюцца на ўвесь перыяд існавання Вярхоўнага Совета «...абавязак і права выбаршчыкаў заключаюцца ў тым, каб яны ўвесь час трымалі пад кантролем сваіх дэпутатаў і каб яны ўнушалі ім — ні ў якім разе не спускацца да ўзроўню палітычных абываталяў, каб яны—выбаршчыкі—унушалі сваім дэпутатам—быць такімі, якім быў вялікі Ленін». Аб гэтых словах вялікага правадыра павінен памятаць кожны совецкі грамадзянін.

Велізарная розніца паміж совецкімі дэпутатамі, звязанымі з народам, вышаўшымі з нетраў народа, і дэпутатамі буржуазных парламентаў! Буржуазныя парламентарыі ў часе выбараў даюць выбаршчыкам кучу хлуслівых абяцанняў, лісліваць перад імі, а пасля выбрання плююць на сваіх выбаршчыкаў і адразу-ж забываюць аб абяцаных «рэках мёду і малака». Нашы дэпутаты з'яўляюцца пасланцамі народа і павінны выконваць наказ выбаршчыкаў.

Выбары ў Вярхоўны Совет паказалі ўсяму свету сілу і магутнасць совецкага народа, цесна згуртаванага вакол партыі, паказалі, чаго можа дасягнуць вялікі народ, вызвалены ад ярма капіталізма. Выбары паказалі працоўным і прыгнечаным усіх краін адзіны шлях да сапраўднай свабоды і дэмакратыі. Гэты шлях — дыктатура рабочага класа.

Далёка за межы Совецкага Саюза свецяць рубінавыя чырвоныя зоркі Крэмля. Яны, як яркі праменісты маяк сярод цёмнага бушуючага мора капіталістычнага рабства і эксплаатацыі, паказваюць усяму працоўнаму чалавецтву шлях да перамогі і шчасця.

ПАВЕДАМЛЕННЕ ЦЭНТРАЛЬНАЙ ВЫБАРЧАЙ КАМІСІІ ПА ВЫБАРАХ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР

Учора, 12 снежня, па ўсёй краіне адбываліся выбары дэпутатаў у Вярхоўны Совет СССР.

Насельніцтва паказала велізарную актыўнасць і арганізаванасць. Выбары пачаліся роўна ў 6 гадзін раніцы.

Па паведамленню акруговых выбарчых камісій усюды да 16 гадзін прагаласавала велізарная большасць выбаршчыкаў.

У 12 гадзін ночы выбары закончыліся. Участковыя і акруговыя выбарчыя камісіі прыступілі да падліку вынікаў галасавання ў Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей.

13 снежня Цэнтральная выбарчая камісія будзе мець магчымасць паведаміць аб дэпутатах, выбраных у Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей па СССР.

Па папярэдніх даных, па гарадах і абласцях СССР прыняла ўдзел у галасаванні не менш 95 проц. выбаршчыкаў.

ЦЭНТРАЛЬНАЯ ВЫБАРЧАЯ КАМІСІЯ ПА ВЫБАРАХ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР.

11 снежня ў Дзяржаўным Акадэмічным ордэна Леніна Вялікім тэатры адбыўся перадвыбарчы сход выбаршчыкаў Сталінскай выбарчай акругі гор. Масквы. На сходзе выступіў з прамовай першы кандыдат у Вярхоўны Совет СССР, правадыр народаў Іосіф Вісарыёнавіч СТАЛІН, сустрэты бурнымі і поўнымі захаплення прывітаннямі выбаршчыкаў. НА ЗДЫМКУ — таварыш СТАЛІН на трыбуне.

Перадана з Масквы па більдапарату.

ВЫБАРЫ Ў ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР У МАСКВЕ

ЗА СТАЛІНА!

Чатыры гадзіны раніцы. Горад спіць, вуліцы малалюдны. Зрэдку праляцяць аўтамабілі, упрыгожаныя чырвонымі істужкамі. Ярка гараць ліхтары. Вогненымі блесткамі на фоне снежнага горада зіхацяць транспаранты выбарчых участкаў.

Сталінская акруга. 22 участак. Да пяці гадзін прыходзяць члены выбарчай камісіі. Гадзіна да пачатку выбараў. Настрой усхваляваны, прыўзняты. Зноў і зноў правяраюць старшыня і сакратар — ці ўсё ў парадку, ці ўсё на месцы.

Усё на месцы! Зззяюць малочныя шары настольных лямп. Акуратна раскладзены па кабінах востраадточаныя алоўкі. Сцены абіты дэкаратыўнымі тканінамі. Дываны... Кветкі...

Поўгадзіны да пачатку выбараў. Старшыня ўручае членам камісіі канверты і бюлетэні. Успыхвае свяча, шыпіць сургуч: урны агледжаны і апячатаны.

А стрэлка на цыферблаце бяжыць і бяжыць... Без чвэрці, без двух мінут шэсць. Члены камісіі рассаджваюцца па месцах. Маўчанне. І павольна ў цішы б'е гадзіннік: шэсць непаспешлівых удараў.

Дзверы выбарчых памяшканняў расчыняюцца. Першыя выбаршчыкі падыходзяць да сталоў. Першыя бюлетэні падаюць у урны.

Многія выбаршчыкі прышлі задоўга да пачатку выбараў. Да шасці гадзін пакоі для чакання былі поўны.

— Парашыў я ўстаць спазаранку, — расказвае стары рабочы фабрыкі «Шэрсць—сукно» тав. Марозаў, — каб за таварыша Сталіна першы голас падаць. У палове чацвертага вышаў на вуліцу. Іду, народу няшмнога; ну, думаю, ясна цяпер — раней за ўсіх прыду: значыць, мой першы за таварыша Сталіна бюлетэнь. Прыходжу, вартаўнік пытае: Куды, моў, так рана, бацька? Ну, раззлаваўся я, адказваю: значыць, так трэба. Вартаўнік: Ідзі! Уваходжу. Нікога. Прыглядзеўся — а ў кутку ўжо чалавек сядзіць. Малады чалавек. Зусім малады. Аказваецца — чарцёжнік з Электракамбіната. Таксама, як і я, рашыў раней за ўсіх за таварыша Сталіна бюлетэнь падаць: у тры гадзіны прышоў. Пачаў я з ім размову. Прапусці, гавару, хлопец, мяне наперад, павашай старога. «Не, — кажа, — што хочаш для цябе, папаша, зраблю, а гэтага не магу. Ніяк: мой будзе першы голас за Сталіна». Ну, прасіў я. Доводы прыводзіў. Зноў-жа злаваўся. Не вышла. Не адступіўся. Прышлося мне другім ісці.

Золак. Зімовае, яснае ранне. Паток выбаршчыкаў павялічваецца. Прыходзяць цэлымі сем'ямі, некаторыя з дзецьмі.

Для дзяцей у 23-м участку Сталінскай акругі абсталяваны дзіцячы пакой. Паўзе цацачны танк, хістаюцца ў паветры вясёлыя парашутысты, заяц скача вярхом на мядзведзю. Драўляныя коні. Ёлачныя цацкі. Дзетвара весяліцца тут.

Карапуз — год шасці. На галаве — каска, у руках — ватны слон. Пытаем: «Дзе мама?»

— Мама Сталіна выбірае.

За састарэлымі, фізічна слабымі пасылаюць аўтамашыны. Едзем. Святло, снег. Зварочваем у Мядовы завулак. Уваходзім у кватэру.

— Тут жыве тав. Дзянісаў?

— Няма яго. Выбіраць пайшоў.

— Як пайшоў? Мы-ж умовіліся, што прыедзем за ім.

Вяртаемся ў участковую камісію, бачым тав. Дзянісава.

— Што-ж вы, тав. Дзянісаў, нас не пачакалі. Цяжка-ж вам было ісці.

— Не лёгка! Ды пабаяўся—можа, не заедзеце. Рана прачнуўся, чакаў, чакаў. Сэрца не сцярпела. Ну, пайшоў, дайшоў, Сталіна выбраў.

Восем гадзін раніцы. За дзве гадзіны з 2.154 выбаршчыкаў 22 ўчастка Сталінскай акругі апусцілі свае бюлетэні 854 чалавекі. Людская хваля ўсё расце і расце.

Ідуць токары, слесары, ткачы, інструментальшчыкі:

— Галасуем за Сталіна!

Ідуць абмотчыкі, наладчыкі, студэнты, каменшчыкі:

— За Сталіна!

Ідуць кандуктары, машыністы, бухгалтары, хатнія гаспадыні, прафесары, лётчыкі, інжынеры, дактары, шоферы:

— За Сталіна! За вялікага Сталіна! Бацьку і настаўніка! Правадыра і друга!

Е. ГАБРЫЛОВІЧ.

МЕНСК У ДЗЕНЬ 12 СНЕЖНЯ

Яшчэ 11 снежня, напярэдадні дня выбараў, Менск — сталіца Совецкай Беларусі — апрануўся па-святочнаму. Упрыгожаны вуліцы, прадпрыемствы, дамы. Ярка гарэла на франтонах дамоў знамянальная дата — «12». Свяціліся велізарныя партрэты правадыра народаў таварыша Сталіна і дарагога кандыдата ў Совет Саюза ад Менскай гарадской выбарчай акругі маршала Совецкага Саюза таварыша Варашылава. На выбарчых участках ішлі апошнія падрыхтаванні да вялікага дня.

У гэты дзень горад прачнуўся, як ніколі, рана. Ужо ў пяць гадзін раніцы засвяціліся вокны кватэр. Усхваляваныя, радасна настроеныя, выбаршчыкі накіраваліся на выбарчыя ўчасткі. Людзі ішлі, як на свята. Захутаныя туманам вуліцы Менска заліліся песнямі, смехам, бадзёрай ажыўленай гаворкай. Ішлі адзіночкі, сем'ямі, ішлі з аркестрамі жыхары цэлых дамоў. Упрыгожаныя агітацыйныя машыны рухаліся па цёмных заснежаных вуліцах. Радыёрупары перадавалі ўсяму гораду прамову таварыша Сталіна.

Вялікае пачуццё ахапіла совецкіх грамадзян, — пачуццё гонару, шчасця. Людзі спяшаліся на ўчасткі, каб першымі атрымаць бюлетэні, першымі галасаваць за свайго любімага наркома, дарагога кандыдата, легендарнага палкаводца, услаўленага ў народных песнях, Клімента Варашылава і за вернага большэвіка тав. Ванеева. Ужо ў 6 гадзін раніцы сотні людзей сабраліся ў памяшканнях выбарчых участкаў. Адзін за другім уваходзяць яны ў кабіны, задрапіраваныя матэрыяй.

Старушка-вартаўніца просіць у суседзяў па чарзе ўступіць ёй першае месца. «Галубчыкі, я хачу першай апусціць канверт. Думала прыйсці першаю, але вось — спазнілася».

Выбаршчыкі ўступаюць месца старой.

Вось з дзіцём на руках прабіраецца да сталоў выбарчай камісіі маладая работніца.

— Ці можна ўзяць дзіця ў кабіну, — пытае яна.

— Ды нашто вам, калі ёсць добры дзіцячы пакой, — адказваюць ёй.

Тварь маладой маці азараецца радаснай усмешкай.

— Вялікае дзякуй вам, — усхвалявана гаворыць яна членам камісіі. — А то я не ведала, што рабіць, хачу галасаваць, а вось дачка перашкаджае...

Са сцягамі і плакатамі прыходзяць на выбары студэнты з інтэрнатаў. Многія з іх упершыню прымаюць удзел у выбарах, і твар іх зззяе радасцю.

Вось ледзь цягнецца маладая жанчына, з хворымі, скрыўленымі нагамі. Да яе падлятае адзін з дзяжурных:

— Чаму вы не дачакаліся машыны? Мы збіраліся ехаць за вамі.

— Ды мне прыемна самой прысці на выбары. Гэта мой грамадзянскі абавязак, — адказвае выбаршчыца. Дзяжурны беражна бярэ хворую пад рукі і павольна вядзе яе ў памяшканне ўчастка.

Адна за адной пад'язджаюць машыны. Падвозяць старыкоў, інвалідаў. Глыбока расчуленыя клопатамі аб іх, старыя выбаршчыкі доўга дзякуюць за дапамогу і ўвагу. Бадзёра выходзіць з памяшкання ўчастка на вуліцу 70-гадовая выбаршчыца т. Заінчкоўская.

Зусім незнаёмым людзям яна расказвае аб сваёй радасці. —«Галасавала за таварыша Варашылава. Ён лепшы прыяцель Сталіна, наш друг, ён ахоўвае наша жыццё».

Са сцягамі, плакатамі і партрэтамі таварыша Сталіна і Варашылава выстраіліся жыхары дамоў №№ 15 і 19, па Гарбарнай вуліцы, каб арганізавана пайсці на выбары. Тут-жа на вуліцы наладжваецца лятучы мітынг. Выбаршчыкі ўсхвалявана гавораць аб велізарным уражанні ад прамовы таварыша Сталіна ў Вялікім тэатры гор. Масквы, аб сваім вялікім шчасці галасаваць за бліжэйшага саратніка таварыша Сталіна Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

На ўсіх выбарчых участках горада выбары прайшлі вельмі арганізавана, у выдатным парадку, без мітусні і вялікай чаргі.

Ужо да 1 гадзіны дня ў радзе ўчасткаў галасавалі да 70 процантаў выбаршчыкаў. На 35 участку да поўдня прагаласавала 93 проц. выбаршчыкаў.

На ўсіх участках працавалі легкавыя машыны, прывозіўшыя і адвозіўшыя выбаршчыкаў, якія з-за старасці і па стану здароўя не маглі пеша прысці галасаваць.

Да 10 гадзін 30 мінут вечара па сталіцы БССР галасавала 99,7 проц. выбаршчыкаў.

Выбары ў дзень 12 снежня дэманстравалі любоў і давер'е мас да сваёй партыі, да партыі Леніна—Сталіна, высокую палітычную актыўнасць і патрыятызм працоўных сталіцы Совецкай Беларусі.

Менск галасаваў учора за соцыялізм, за мір, за сваю радзіму, галасаваў за далейшы росквіт магутнай Краіны Советаў.

УСЯ КРАІНА ВІТАЕ СЛОВЫ ПРАВАДЫРА

Мільёны людзей, затаіўшы дыханне, стараючыся не прапусціць ні аднаго слова, слухалі па радыё натхняючую прамову таварыша Сталіна на перадвыбарчым сходзе выбаршчыкаў Сталінскай акругі Масквы. Разам з удзельнікамі схода, уся краіна апладыравала простым і мудрым словам правадыра. На многіх прадпрыемствах, выбарчых участках пасля сканчэння слухання прамовы таварыша Сталіна адбыліся лятучыя мітынгі.

— Колькі шчырасці і глыбокай мудрасці ўкладзена ў кожнае слова нашага вялікага настаўніка, — гаворыць інжынер маскоўскага завода «Дынама» імя Кірава тав. Радзевіч. — Словы таварыша Сталіна аб тым, якімі павінны быць дэпутаты Вярхоўнага Совета, мы ніколі не забудзем. Сталінскія парады вучаць нас, як трэба даражыць давер'ем народа і як апраўдваць гэтае давер'е.

Уважліва выслухаўшы прамову таварыша Сталіна, стаханаўка харкаўскай 5-й абутковай фабрыкі тав. Дудкіна заявіла:

«Я перажыла пачуццё глыбокай радасці і гордасці за нашу вялікую радзіму, якая квітнее і мацнее з кожным днём. Прамова таварыша Сталіна мабілізуе ўвесь совецкі народ на яшчэ большыя і большыя перамогі».

Думкі многіх добра выразіў заслужаны дзеяч навукі прафесар Н. А. Богараз.

— Шчаслівы мы, бязмежна шчаслівы, — заявіў ён, што ў нас ёсць такі настаўнік, такі кормчы, які вядзе наш магутны дзяржаўны карабль па шляху да комунізма. З такім кормчым нам не страшны ніякія пагрозы. Яшчэ цясней згуртуемся вакол нашага любімага правадыра, бацькі, друга, дарагога таварыша Сталіна. Мы, выбаршчыкі—рабочыя, калгаснікі, служачыя, вучоныя,—свята выконваем парады таварыша Сталіна.

—о—

РАСЦІ, МОЙ СЫН...

Сягоння зноў узняты свет.
Грыміць комуны марш.
Мой сын, ты чуеш у Маскве
Гаворыць бацька наш.

Не спі, маленькі, мой герой,
Шчаслівы ў жыцці,
Заўсёды будзе ён з табой...
Расці, мой сын, расці.

Ты чуеш, голас дарагі
Усіх нас прывітаў,
Твае прыгожыя шляхі
Ён краскамі услаў.

Усё твае — лясы, бары,
Няскончаны прастор,
І акіяны, і мары,
І мірыяды зор.

І над усім гарыць усход
Праменнем залатым,
Твая радзіма, твой народ,
Народжаныя ім.

Ты сонца яснае пазнаў,
Ты будзеш з ім ісці,
Ён нас усіх узгадаваў...
Расці, мой сын, расці!

ПЯТРУСЬ БРОЎКА.

11. XII. 37 г.

—о—

ВЫКАНАЛІ ГАДАВЫ ПЛАН

ГІСТАРЫЧНЫ ДЗЕНЬ ВЫБАРАЎ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР ПЕРАДАВЫЯ ПРАДПРЫЕМСТВЫ КРАІНЫ СУСТРЭЛІ ДАТЭРМІНОВЫМ СКАНЧЭННЕМ ГАДАВОГА ПЛАНА

11 снежня выканала гадавую праграму **шахта імя Арцёма** трэста «Варашылоўвугаль» (Данбас). Здабыта 560 тыс. тон вугалю. Гарнякі абавязаліся даць звыш плана 33 тыс. тон вугалю.

Краматорскі машынабудаўнічы завод імя Орджанікідзе ўжо даў краіне таварнай прадукцыі на 26.200 тыс. рублёў — на 200 тыс. рублёў больш гадавога плана. Машынабудаўнікі рашылі к канцу года выпусціць прадукцыі звыш задання на 1 млн. рублёў.

1.289 станкоў пры гадавым заданні ў 1.272 станкі выпусціў **Куйбышэўскі станкабудаўнічы завод.**

Калектыў завода **«Красное Сормово»** завяршыў сталінскую дэкаду стаханаўскіх рэкордаў выкананнем гадавой вытворчай праграмы. Выпушчана прадукцыі на 120,6 млн. рублёў.

Закончыў гадавы план **Неўскі машынабудаўнічы завод** імя Леніна (Ленінград), даўшы краіне прадукцыі больш, чым на 89,6 млн. рублёў.

—о—

У СНК СССР

АБ ПАВЫШЭННІ ЗАРПЛАТЫ СТАРШЫНЯМ ПЛАНАВЫХ КАМІСІЙ І ІНШЫМ КІРУЮЧЫМ РАБОТНІКАМ РАЙВЫКАНКОМАЎ

Пастановай Совета Народных Камісараў Саюза ССР стаўкі заработнай платы старшынь планавых камісій і загадчыкаў аддзелаў мясцовай прамысловасці, комунальнай гаспадаркі і соцыяльнага забеспячэння раённых выканаўчых камітэтаў з 1 студзеня 1938 года прыраўнены да ставак заработнай платы, устаноўленых загадчыкам іншых аддзелаў раённых выканаўчых камітэтаў пастановай Совнаркома Саюза ССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) ад 11 лютага і 19 чэрвеня 1936 года. (БЕЛТА).

Учора ў сталіцы ордэнаноснай БССР выбаршчыкі, усе як адзін, прышлі да выбарчых урнаў і аддалі свае галасы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных—таварышаў Клімента Ефрэмавіча ВАРАШЫЛАВА і Владзіміра Грыгор'евіча ВАНЕЕВА

* * *

НА ВУСНАХ УСІХ— ВЯЛІКІ СТАЛІН

Марозны змрок горада рантоўна ўзарвалі аркестры. Горад ажыў, заспяваў. Вуліцы напоўніліся людзьмі. Хутка 6 гадзін.

Яркімі, прывеціівымі агнямі перасыпан клуб Леніна — памяшканне 63 выбарчага ўчастка.

Шэсць гадзін. Людзі ўваайшлі ў кабіны, падышлі да урнаў, пачалі галасаваць за тых, каму давяраюць яны лёс вялікай, сацыялістычнай бацькаўшчыны, свае жыццё, радасць сваіх дзяцей.

Свята было на тварах іх. Між груп узрадаваных, маладых часта сустракаліся твары ўсхваляваных радасцю старыкоў. За ўсё сваё жыццё не помнілі яны больш урачыстай хвіліны. Вось спяшаецца на выбары ўчастак старэнькая Бокунь Ядзвіга. Ёй ужо 87 год. Яна ідзе з дачкой. Яна амаль не спала ноч, каб прагаласаваць адною з першых. Так, ёй ёсць за што галасаваць. Не старасць стала шчаслівая. Толькі ў апошнія гады свайго жыцця не бачам так шырока адкрытыя свет. Яна ніколі дапала сваю непасьмянасць. І старэнькая Бокунь не хоча так сядзець. Яна ліча працуе. Варта ўсё зялёныя васлівыя...

Бетраптва, голад, цемра — далёка ззаду. Ім не вярнуцца больш назад.

На 63 участка, размешчаным паблізу вакзала, прыходзіць многа выбаршчыкаў, якія гражалізанскі абавязак выступілі у дарозе. Прыходзяць пасажыры, пасля выпраўлення цягнікоў.

Сярод іх — таварыш Чачуга Макар, праўдзіва на праве галасавання, атрымаўшы бюлетэнь і галасуючы. Разасна ўсхваляваны, выходзіць пасля выбараў малады праважнік Пахвалі Васіль. Ен толькі што прыехаў да урны. Учора прыехаў ён з бацькаў Украінскай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі, з горада Харкава. Ён абслугоўвае пасажырскі цягнік. І ўсё галасуе за адзін голас за ўсё сваё жыццё у сталіцы БССР — у Менску.

Ідзе і ідзе магутны, сталінскі народ. Гукі аркестра грымяць. Урачыстыя маршы, як-бы ператуюць агульны настрой выбаршчыкаў, якія з песняй шчаслівыя ідуць галасаваць. Над клубам павышаюцца арыя, чырвоныя сцягі.

На вуснах ва ўсіх — радзіма, вялікі Сталін, яго саратнік, жалезны маршал Варашылаў.

На 63 выбарчым участку ў 1200 выбаршчыкаў да 1 гадзіны дня прагаласавала 1064 чалавекі і 250 пражыўшых на дасведчаных.

Піліпусь БРОЎКА.

Я ГАЛАСАВАЎ ЗА ЛЮБІМАГА НАРКОМА

Нарэшце прышоў доўгачаканы дзень 12 снежня — вялікае свята народаў СССР, калі і я, як сотні сваіх год, не думаючы аб нічым іншым, змог свабодна і смела падыйсці да выбарчай урны і апусціць свой бюлетэнь.

Ці мог я аб гэтым думаць да рэвалюцыі, калі быў слесарам і ў дадатак ганімым наркомам жандарамі, як палітычна неблаганадзейным? Вядома — не!

Ці мог я думаць да рэвалюцыі, аб тым, што я, просты рабочы, змагу спецыяльнай адукацыі, аб тым, што буду займаць пасаду тэхнолага завода? Вядома не!

Ці мог я думаць да рэвалюцыі аб тым, што старасць мая будзе забяспечана? Вядома не!

Усё, аб чым калісьці мог я толькі марыць, цяпер дала мне савецкая ўлада, комуністычная партыя, кіруемая вялікім мудрым і родным нашым Іосіфам Вісарыёнавічам Сталіным.

Вось чаму я з вялікай радасцю аддаў свой голас лепшаму саратніку Сталіна — жалезнаму наркому абароны таварышу Кліменту Ефрэмавічу Варашылаву, бо тав. Варашылаў адзін з тых сыноў нашай радзімы, адзін з тых, хто рука-аб-руку з Леніным і Сталіным заваявалі для нас свабоду і радаснае жыццё.

Я, галасаваўшы за Клімента Ефрэмавіча, галасаваў за нашу партыю, за нашага дарагога і любімага Іосіфа Вісарыёнавіча Сталіна.

ГІЛЯРЭВІЧ,
тэхнолаг завода імя Варашылава.

Учора ўся краіна галасавала за лепшых сыноў партыі Леніна — Сталіна, за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных. Мільёны выбаршчыкаў прышлі да урнаў, каб аддаць свае галасы верным і стойкім сынам нашай соцыялістычнай радзімы. НА НАШЫХ ЗДЫМКАХ: злева — студэнтка Менскай зубаўрачэбнай школы тав. Я. В. Камінская апускае свой выбарчы бюлетэнь у урну. Справа — 78-гадовая грамадзянка Каўфман ля выбарчай урны. У цэнтры — выбарчая камісія 48 выбарчага ўчастка горада Менска за падрыхтоўкай урнаў.

Фото Прывальскага і Я. Салавейчыка.

ВЕЛІЗАРНАЯ РАДАСЦЬ

Шпшыню туманнай і марознай раніцы раптам парушылі гукі чырвонаармейскіх спеваў і гармошак. Гэта байцы падраздзялення, у якім паважны чырвонаармейцам з'яўлецца нарком абароны, першы маршал Савецкага Саюза, кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета па Менскай гарадской выбарчай акрузе Клімент Ефрэмавіч Варашылаў, са сцягамі і партрэтамі Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў ідуць на выбарчы участак.

З велізарнай радасцю і натхненнем у 6 гадзін першым атрымаў выбарчы бюлетэнь і прагаласаваў чырвонаармеец тав. Сінкоўскі — выдатнік баявой і палітычнай падрыхтоўкі. За ім апусцілі выбарчыя бюлетэні у урны байцы-выдатнікі Емельяў, Каманцаў, Забоеў.

* * *

На выбарчы ўчастак № 108—128 раньш прышла жонка палкавога камісара — ордэнаносец тав. Ліхосава. Яна першай атрымала выбарчы бюлетэнь. За ёю прышлі байцы і галасавала жонка палітрука тав. Выравіч.

Весела і жыццерадасна прыходзілі байцы, курсанты, лейтэнанты на выбарчы участак, каб выканаць свой ганаровы грамадзянскі абавязак.

Да 1 гадзіны пераважная большасць выбаршчыкаў прагаласавала.

Выбары ў Вярхоўны Совет на Н-скай вайсковай часці ператварыліся ў магутную дэманстрацыю адданасці большэвіцкай партыі і любімаму правадыру народаў таварышу Сталіну.

Чырвонаармеец І. СІДАРАЎ.

Выбаршчыкі Пугачоўскай вуліцы арганізавым парадкам, з плакатамі, партрэтамі свайго кандыдата таварыша Варашылава, з'явіліся на свой выбарчы участак Асабліва выдзялялася у іх партрэтах свайй прыгожасцю партрэт таварыша Варашылава, вышыты шоўкам на выставачнае ахоўнае хатнімі гаспадынямі дома № 6-а.

Утульна і прыгожа абсталявана чакальная зала выбарчага участка № 11. Грае музыка. Культурна і весела сустракаюць выбаршчыкаў члены выбарчай камісіі.

Свабодна, насыпным патокам выбаршчыкі з радасцю ўсмешкамі і хваляваннем, горды паходкай падыходзяць да сакратара падаваюць свае прозвішча, атрымліваюць бюлетэні і канверты.

Выхавалі свой грамадзянскі доўг, выбаршчыкі выходзяць з участка радасны і ўсхваляваны. Яны ўспеваюць тую ганаровую работу, якую яны выканалі, аддаўшы аднадушна свае галасы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

Я. С.

УЗНЯЎСЯ ЁН БУРЛІВА І АДРАЗУ

Быў Менск яшчэ агорнуты туманам,
Яшчэ стаяў начнога змроку шоўк,
А ўжо дагэ раздалі(в)ум быў раным,
Ужо народ на выбары ішоў.

Фанфарамі кліч і прызыўны гоман
З гурбой рабіт на вуліцы прабег.
Ходой байца сям'я выходзіць з дому,
Знікае змрок, скрыпіць сыпучы снег.

Сівенькі дзед пад заравам світання
Сябе нязнаным шчасцем надзяліў:
З глыбокім і вялікім хваляваннем
Свой бюлетэнь ён першым апусціў.

Здалося, зноў на свет ён нарадзіўся,
Дзесяткі год — дзе-ж дзеліся яны?
На выбары — вясёлымі сышліся
Браты і ўнукі, дочкі і сыны.

Прынеслі голас з гонарам і ўдзячна,
Прынеслі думкі, волю, пачуццё —
За нашу Партыю, за нашу Радзіму,
За наша пераможнае жыццё!

За тога, хто ў ўсходы і заўсёды,
Як Ленін, за народ прагнучаны стаў,
За тога, хто крыніцы ёй народа,
За тых жыццё шчаслівы прапанаваў!

Дзень выбараў Вярхоўнага Совета.
Агнём палае горда ўзняты сцяг.
Вялікі дзень! Гісторыя сусвета
Такога дня не ведала ў вяках!

Узняўся ён бурліва і адразу.
І наліваючыся радасцю людской,
І сонца свой пачэсны абавязак
Выконвала сумленна над зямлёй.

Андрэй Александровіч.

12-XII—37 г.

ТВАРЫ СВЯЦІЛІСЯ РАДАСЦЮ

Пяць з паловай гадзін раніцы. Воддаль ад выбарчага ўчастку № 66 раздаліся гукі песень. Арганізавана ішлі на выбары совецкія студэнты. Яны спявалі песні аб сваім кандыдаце, бліжэйшым саратніку таварыша Сталіна, аб тым, чыё імя не зыходзіць з вуснаў — аб Кліменту Ефрэмавічу Варашылаву.

Не гледзячы на ранні час, усе яны бадзёрыя, жыццерадасныя, вясёлыя. Смяюцца, спяваюць і ўсміхаюцца. Яны радуюцца за сваё шчаслівае жыццё, за цудоўную сваю радзіму. Шчаслівыя ўсмешкі на тварах маладых выбаршчыкаў сведчаць, што сэрцы іх перапоўнены ўдзячнасцю да таго, пад чыім мудрым кіраўніцтвам народ заваяваў сваё шчаслівае жыццё, да творца самай дэмакратычнай у свеце Сталінскай Канстытуцыі — вялікага роднага любімага Сталіна.

Як толькі стрэлкі гадзінніка паказалі 6, старшыня выбарчай участковай камісіі тав. Маскалёў запрасіў выбаршчыкаў прыступіць да галасавання.

Вось з памяшкання выходзіць студэнт III курса МПІ тав. Трошка. Твар яго літаральна свеціцца шчасцем. Ён у гэтым годзе дасягнуў 18 год і ўпершыню атрымаў права выбіраць у вышэйшыя органы сваёй роднай совецкай улады. Таварыш Трошка пажадаў неадкладна падзяліцца перапоўніўшым яго сэрца пачуццём:

— Я доўгі час чакаў вялікай мінуты, каб атрымаць магчымасць апусціць у выбарчую урну бюлетэнь з любімым імем тав. Варашылава. Учора я чуў па радыё прамову таварыша Сталіна. Словы мудрага і вялікага правадыра выклікалі ў мяне, невыказную гордасць за сваю чароўную радзіму, за яе выдатныя перамогі, за тое, што намі кіруе таварыш Сталін, які так бязмежна любіць свой народ і вядзе яго ад перамогі да перамогі. Дзень выбараў я ніколі ў жыцці не забуду. Ён будзе натхняць мяне ўсюды, заўсёды — на рабоце, і ў вучобе.

Арганізавана ў памяшканне выбарчага ўчастка ўваходзяць выбаршчыкі з дома № 52 па вуліцы Энгельса. Яны ішлі па вуліцы з гармонікам, з партрэтамі правадыроў партыі і ўрада.

Вось выбаршчыкі дома № 40 па вуліцы Карла Маркса. Людзі рознага ўзросту. Усе яны гараць жаданнем хутчэй і толькі хутчэй выканаць вялікі абавязак совецкага грамадзяніна.

Паток людзей нясупынна рушыў у выбарчы ўчастак. Яны ідуць з упэўненасцю і смела, у іх поступу адчуваецца вялікая дзяржаўная справа, якую яны ідуць рашаць. Яны ідуць галасаваць за кандыдатаў, вылучаных народам, за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных. Да 10 гадзін раніцы прагаласавала 620 чалавек, а к 2 гадзінам — 1156, з агульнага ліку 1485 выбаршчыкаў.

КАГАН.

МНЕ ВЫПАЎ ВЯЛІКІ ГОНАР

Пройдуць годы, забудзецца многае, але дзень 12 снежня, які з'яўляецца найшчаслівейшым у маім жыцці, астанецца ў маёй памяці назаўсёды. Іменна ў гэты дзень мне прадаставілася магчымасць пабываць у нашай сталіцы, дзе меў шчасце галасаваць за любімага наркома Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Неперадаваемую радасць і шчасце адчуў я, прыступаючы да галасавання за дэпутатаў у Вярхоўны Совет СССР, аддаючы свой голас за Клімента Ефрэмавіча Варашылаза — жалезнага маршала, бліжэйшага саратніка вялікага Сталіна. Галасуючы за кандыдатуру тав. Варашылава, я тым самым галасаваў за любімага правадыра, за вялікага Сталіна, за далейшы росквіт і магутнасць нашай радзімы, за шчасце народаў, яе насяляючых, за таржаство ідэй Маркса—Энгельса—Леніна—Сталіна, за цудоўную будучыню — за комунізм.

Калі таварыш Варашылаў выступаў 7 снежня на мітынгу ў Менску, ён гаварыў аб тым, што будзе дастойным працаўнічком працоўных Менскай выбарчай акругі ў Вярхоўны Совет, што апраўдае давер'е народа. Мы, людзі з народа, ніколі ў гэтым не сумняваліся, бо ведаем, што ў большэвікоў словы не разыходзяцца са справай. А дарагі наш кандыдат у дэпутаты, родны Клімент Ефрэмавіч паказаў гэта ўсім сваім герaічным жыццём рэволюцыянера-большэвіка.

11 снежня, слухаючы прамову таварыша Сталіна, я пакляўся жыць і працаваць па-ленінску, па-сталінску. І першым крокам да ажыццяўлення гэтай клятвы, я лічу тое, што я галасаваў за таварыша Варашылава, які жыве і працуе так, як жыў і працаваў Ленін, як жыве і працуе Сталін.

КУРСАКОЎ Васілій Міхайлавіч,
настаўнік быхаўскай няпоўнай сярэдняй школы.

СВОЙ ГОЛАС Я АДДАЎ ПАРТЫІ ЛЕНІНА—СТАЛІНА

12 снежня — дзень усенароднага свята. Раніцай уся мая сям'я — я, жонка, сын, 60-гадовая матка і ўсе жыхары нашага дома ў святочным настрою, арганізавана пайшлі на свой выбарчы ўчастак № 16, каб аддаць свае галасы за адданых людзей нашай радзіме, за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

Мы ішлі на выбары з вялікай радасцю, натхнёныя прамовай таварыша Сталіна перад сваімі выбаршчыкамі.

Ветліва і гасцінна спаткалі нас на выбарчым участку, у памяшканні 13-й школы. Адчувалася, як расчулены і ўдзячны былі старыкі і інваліды, якім былі прадастаўлены легкавыя машыны.

З пачуццём гордасці совецкага грамадзяніна я аддаў свой голас за таго, хто дапамог нам дабіцца свабоды і незалежнасці нашай любімай радзіме, — за блізкага і вернага саратніка вялікага Сталіна, жалезнага наркома абароны, першага маршала Совецкага Саюза К. Е. Варашылава і за вернага сына большэвіцкай партыі В. Г. Ванеева.

Галасуючы за гэтых кандыдатаў, я галасаваў за партыю Леніна—Сталіна, якая ішла на выбары ў блоку з беспартыйнымі. Як-жа мне — выхадцу з беднай сялянскай сям'і, стаўшаму дзякуючы совецкай уладзе і партыі заслужаным артыстам рэспублікі, не аддаць свой голас за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных!

Вось чаму ў мяне, у маёй сям'і і ва ўсяго совецкага народа ўчора быў шчаслівы, радасны дзень.

В. І. ВЛАДАМІРСКІ,
заслужаны артыст рэспублікі.

Аднымі з першых да выбарчых урнаў 56 выбарчага ўчастка горада Менска прышлі ордэнаносец тав. Кісель і стаханавец менскай швейнай фабрыкі «Кастрычнік» тав. Малеў. НА ЗДЫМКУ—момант галасавання.

Фото Я. Салавейчыка.

Я ГАЛАСАВАЛА ЗА ВАРАШЫЛАВА

Уся краіна аб'ята радасцю і шчасцем. Прышоў доўгачаканы дзень — дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР. І я, роўнаправная жанчына совецкай краіны, пайшла з радасцю аддаць свой голас за вернага саратніка таварыша Сталіна — за жалезнага наркома таварыша Варашылава.

Я аддала свой голас Варашылаву таму, што ён усё сваё жыццё аддае справе партыі Леніна—Сталіна.

Пад яго кіраўніцтвам наша Чырвоная Армія вырасла ў самую магутную армію ў свеце, якая зможа даць у любую мінуту нябачаны яшчэ нікім адпор любому ворагу, які толькі падумае пасягнуць на нашу совецкую зямлю.

Я, галасуючы за таварыша Варашылава, галасавала за нашу радзіму, за нашу партыю, за наша шчасце, за комунізм!

М. ГІЛЯРЭВІЧ,
хатняя гаспадыня.

—о—

ВЫБАРЫ Ў ПОЕЗДЗЕ

(Ад нашага спец. карэспандэнта ў поездзе № 90 Менск — Днепрапетроўск)

5 гадзін 35 мінут. Сігнал дзяжурнага па станцыі — і праз некалькі хвілін магутны паравоз-прыгажун разразае марозную цемру зімовай раніцы.

Унутранае абсталяванне вагонаў захапляе прыгожасцю і культурнасцю. Колькі любві і ўвагі да совецкага пасажыра, да выбаршчыка! Кожны столік пакрыт белай скацеркай, на сталах — жывыя кветкі, настольныя лямпы, графіны з вадой, вокны запавешаны беласнежнымі фіранкамі і прыгожымі шторамі. На падлогах укладзены мяккія дарожкі.

Памяшканне выбарчага ўчастка асабліва старанна ўпрыгожана.

Пачынаецца галасаванне.

Першым апусціў сваё бюлетэні тэхнік-будаўнік Наркаммясцпрома тав. Глаз. Ён едзе ў службовую камандзіроўку ў Днепрапетроўск.

Другі — тав. Мядзведкаў, ваеннаслужачы Н-скай часці.

Урачыстыя і расхваляваныя першымі ў свеце сапраўды дэмакратычнымі і сапраўды свабоднымі выбарамі, падыходзяць выбаршчыкі адзін за адным і апускаюць свае бюлетэні.

У дзень выбараў поезд ідзе неяк хутчэй. Машыніст ведае, што з ім едуць шчаслівыя людзі шчаслівай радзімы. Сёння едуць выбаршчыкі краіны Советаў.

Г. ТАРАН.

---

* * *

СУСТРЭЧА

Напярэдадні ўчастак упрыгожаны зелянінай, плакатамі, партрэтамі правадыроў.

Яшчэ да ўваходу ў участак члены камісіі ветліва сустракаюць выбаршчыкаў. Вось з'явіліся адзін адзін з вялікім святам. Няма граніц радасці. Яны так і рвуцца з грудзей. Хочацца пець, смяяцца, веселіцца.

Вось павольна падымаецца наверх на лесвіцы бабулька. Не сустракаючы члены камісіі, падыходзяць да яе:

— Бабуля, чаму вы не пачакалі. Мы-ж нам казалі, што ў 10 гадзін пададзім машыну?

— Не магла дачакацца, саколікі, не сядзіцца дома, не магу. Вось прагаласую за вас, за сябе, за унукаў маіх, за сталінскіх соколаў. За таварыша Сталіна і за самага горовага таварыша Ванеева, тады ўжо як-небудзь дабяруся назад.

Яна падыходзіць да стала, называе сваё прозвішча, атрымлівае бюлетэні, канверт і, не сказаўшы нікаму, кожнага ідзе з заходзіць у кабіну. Потым яна падыходзіць да урны і з радасцю хвалюючыся апускае канверт.

— Ну, вось, я і прагаласавала, — з ззяючай усмешкай на твары звяртаецца яна да члену камісіі, — цяпер можна зноў сходзіць на машыне.

У гэты час падыходзіць юнак, толькі што таксама прагаласаваўшы. Ён падхапіў бабульку пад руку.

— Пойдзем, бабулька, праведу да машыны.

— Вось і добра, саколік. Эх, саколік... Саколік... Якая радасць — гэта жыццё. Гляджу я на ўсё, што тут робіцца, і сэрца радуецца за вас, за сябе, за нашу радзіму. Ды і што казаць! Адным словам, хочацца жыць і жыць. Ды вось годы мае ўжо старыя. Але нічога. Мы жылі ў цёмных умовах, а зараз вось пажывём і вось я і вы жывеце добра і будзеце жыць яшчэ лепш.

Выходзячы з памяшкання ўчастка, юнак падводзіць бабульку да машыны, усаджвае яе. Бабулька абдымае юнака і моцна яго цалуе, ён цёпла развітваецца з ёю:

— Бывай, бабулька, здарова. Трэба спяшацца. Сёння ў нас розыгрыш па хакею. Спяшаюся.

— Ідзі, ідзі, саколік... — І яна моцна яшчэ раз паціскае яму руку.

П. КАЗЯЛЕЦКІ.

—о—

У КЛІНІЧНЫМ ГАРАДКУ

Менскі клінічны гарадок — дзецішча сталінскай пяцігодкі. Яго выдатныя клінікі, аснашчоныя навейшай медыцынскай тэхнікай, — яркая ілюстрацыя клопат большэвіцкай партыі і совецкай улады аб чалавеку.

12 снежня людзі ў больнічных халатах, выбаршчыкі, прыкаваныя хваробай да ложка, разам з усімі працоўнымі галасавалі за верных сыноў партыі і радзімы, за кандыдатаў у Вярхоўны Совет, вылучаных блокам комуністаў і беспартыйных.

У Клінічным гарадку 5 выбарчых участкаў. Яшчэ напярэдадні ў палатах ішлі гутаркі аб надыходзячым усенародным свяце — выбараў у Вярхоўны Совет СССР. Выбаршчыкі з радасцю і хваляваннем чакалі гэтага дня.

Выбаршчыкі, якія самі не ў сіле рухацца, падвозіліся на спецыяльных больнічных калясках да выбарчага ўчастка, дзе і выконвалі свой ганаровы грамадзянскі абавязак. Да некаторых хворых падвозіліся шырмы і урна, і выбаршчыкі тут-жа, у палаце, ля койкі атрымлівалі магчымасць галасаваць.

Стары калгаснік Голуб Раман Андрэевіч з калгаса «Міхайлава», Пухавіцкага раёна (цяпер знаходзіцца на лячэнні ў першай хірургічнай клініцы), пасля галасавання выказаў наступную думку:

— Мне 70 год, — сказаў ён. — Я дажыў да шчаслівага часу. Я добра памятаю цяжкае мінулае. Цяпер жыву ў калгасе, жыву ў поўным дастатку. У мяне свой дом з сядзібай, карова, свінні, многа хлеба. Наша совецкая ўлада дала і нам, старыкам, многа палёгчанняў. Таму я сёння свой голас аддаў за нашага дарагога таварыша Варашылава, за вядомага ўсім нам чалавека, які разам са Сталіным стаіць за народ, за народную справу.

М. КІН.

Аднадушна галасавала калгаснае сялянства за патрыётаў нашай соцыялістычнай радзімы, за лепшых сыноў партыі Леніна—Сталіна. НА ЗДЫМКУ — 75-гадовы калгаснік арцелі «Звязда», Абчацкага сельсовета, Менскага раёна, Тамаш Парфеновіч Хадан апускае свой выбарчы бюлетэнь у урну.

Фото В. Ліна.

Аднадушным галасаваннем за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных працоўныя БССР дэманстравалі сваю згуртаванасць вакол большэвіцкай партыі і правадыра народаў таварыша Сталіна

УСЕНАРОДНАЕ ЛІКАВАННЕ

Не гледзячы на ранні час, па вуліцах ужо чутны звонкі людскі гоман і смех. Групамі і ў адзіночку ў розных напрамках горда, бадзёра шагаюць радасна ўсміхаючыяся выбаршчыкі.

Вось па вуліцы Кірава паскораным крокам ідуць дзве дзяўчыны. Абедзве — у чырвоных берэтах, у аднолькавых бежавых паліто, новенькіх ботах. Яны вядуць паміж сабой ажыўленую гутарку.

— Маня, я старэй за цябе роўна на два годы і мне па праву належыць першай апусціць бюлетэні.

— Не, ужо выбачай, Каця, сёння я табе не ўступлю. Ты хоць, праўда, старэй за мяне, але затое я равесніца Кастрычніка, і галасаваць першай буду я.

Апусціць першым бюлетэнь у урну— мэта многіх выбаршчыкаў. Вось чаму да 6 гадзін раніцы памяшканні выбарчых участкаў былі поўны святочна прынарадзіўшыміся людзьмі.

Сам горад таксама прыбраны. Безліч высока рэючых чырвоных сцягаў. Фасады дамоў і вітрын утапаюць у чырвоных сцяжках. Тысячы лямпачак Ільіча сваім яркім святлом азараюць шматлікія партрэты вялікага правадыра народа таварыша Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў. Яны любоўна ўпрыгожаны кветкамі. Ярка асветлены партрэты кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР — тт. Лявіцкага, Багачовай.

12 снежня. Аб гэтым знамянальным дні ў жыцці совецкага народа красачна абвяшчаюць шматлікія яркія лозунгі.

— 12 снежня — дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

— 12 снежня — усе на выбары!

— 12 снежня аддадзім свае галасы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

* * *

54 выбарчы ўчастак змяшчаецца ў будынку 32-й школы. Знешні фасад будынка любоўна ўпрыгожаны яркімі лозунгамі, плакатамі і партрэтамі правадыроў.

Утульна абсталяваны пакоі ўнутры памяшкання. Управа ад уваходу—пакой для адпачываючых. Столікі, пакрытыя чырвонымі скацеркамі, крэслы. Сцены [illegible]

[illegible]

дыра народаў таварыша Сталіна, выбаршчыкі з нецярплівасцю чакаюць пачатку выбараў.

Наступіў доўгачаканы час. Гадзіннік прабіў 6. Старшыня ўчастковай камісіі тав. Новік заходзіць у пакой чакаючых і ветліва запрашае выбаршчыкаў выконваць свой грамадзянскі доўг.

Першай падыходзіць да сакратара выбарчай камісіі настаўніца тав. Бруева. Сакратар камісіі зварае прозвішча, уручае ёй два бюлетэні з канвертам і робіць адзнаку ў спісу. Тав. Бруева заходзіць у кабіну. Тут — поўная тайна. Праз дзве мінуты яна з горда ўзнятай галавой апусціла запячатаны канверт у выбарчую урну.

Выбары — на поўным ходзе. Адзін за другім з радаснай усмешкай на твары, шчаслівыя выбаршчыкі, натхнёныя Зваротам ЦК ВКП(б) і прамовай любімага правадыра народаў таварыша Сталіна перад сваімі выбаршчыкамі, выконваюць свой высокі грамадзянскі доўг. Вось толькі што апусціў свае выбарчыя бюлетэні сівы старык Сухадрэў Аўсей Мордухавіч. Усе годы свае ён сталярнічаў, а зараз атрымлівае пенсію па інваліднасці.

— Як добра мне зараз на сэрцы! — сказаў ён вышаўшы з памяшкання.—Мне 70 год. З іх 50 я быў бяспраўным. Мяне за чалавека не лічылі, а цяпер я ганаровы поўнапраўны грамадзянін. Як шчаслівы я, што дажыў да такога радаснага дня. Свой голас я аддаў комуністу Лявіцкаму і беспартыйнай Багачовай. Добрыя яны людзі, раз партыя разам з беспартыйнымі намеціла іх кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР.

60 выбарчы ўчастак. Прасторная сталовая завода імя Кірава. Адзін за адным у адзіночку і цэлымі групамі прыходзяць выбаршчыкі.

Вось апускае свой канверт стахановец-ордананосец віцебскага паравознага дэпо тав. Казлоў. За ім следам галасуе тэхнік электрастанцыі — равеснік Кастрычніка Зак Рыва. Яны абодва людзі, якіх выхавала партыя Леніна—Сталіна.

Грамадзянка Пыжыкава Аляксандра прышла галасаваць разам з сваёй маткаю, за якой яна прыехала ў госці з Менска. [illegible]

[illegible]

Па арыентыровачных даных віцебскіх гарадскіх, акруговых выбарчых камісій па выбарах у Совет Саюза і Совет Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР, [illegible] прыняла ўдзел у галасаванні 75 проц. усіх выбаршчыкаў горада. [illegible] 10 гадзін вечара — 97—98 проц.

АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.

СВЯТА НА ПАЛЕССІ

МАЗЫР. (Кар. «Звязды»). [illegible]

[illegible]

ХАДКЕВІЧ.

Адзінай, дружнай сям'ёй галасавала калгаснае сялянства за партыю Леніна — Сталіна, за патрыётаў нашай соцыялістычнай радзімы. НА ЗДЫМКУ—калгаснікі Абчацкага сельсовета, Менскай сельскай выбарчай акругі, прыбываюць на выбарчы ўчастак для ўдзелу ў галасаванні.

Фото В. Ліна.

ГАРАЧЫ ПАТРЫЯТЫЗМ

ГОМЕЛЬ. (Спец. кар. «Звязды»). К вечару 11 снежня горад апрануўся ў святочнае ўбранне. Велізарная плошча імя Леніна ўся заліта патокам святла і выглядае асабліва ўрачыстай. Святочна ўпрыгожаны дамы, прадпрыемствы, установы і вуліцы.

Горад рыхтаваўся да сустрэчы вялікага святочнага дня. На выбарчых участках ішлі апошнія падрыхтаванні, і яшчэ раз правяралася гатоўнасць да дня выбараў.

Ноч праляцела зусім незаўважна. Яшчэ снежаньская ноч вісела над зямлёй і не патухлі электрычныя агні, а горад ужо ажыў радасным весяллем, смехам і песнямі. Да выбарчых участкаў цягнуліся сотні, тысячы людзей, ішоўшых галасаваць за партыю Леніна — Сталіна, за блок комуністаў з беспартыйнымі, за сваё свабоднае і шчаслівае жыццё.

Ва ўсіх на вуснах імя любімага правадыра і друга таварыша Сталіна. Кожны дзеліцца ўражаннямі аб учарашняй гістарычнай прамове правадыра, кожны захапляецца яго простымі, але разам з тым мудрымі, словамі, якія глыбока запалі ў памяць, дайшлі да самага сэрца, і кожны спяшаецца на ўчастак, да урнаў, каб сваім галасаваннем за верных сыноў партыі і радзімы тт. Волкава і Фінагенава прадэманстраваць бязмежнае давер'е і любоў да партыі Леніна — Сталіна, да радзімы.

... Дзесяты выбарчы ўчастак размешчан у будынку чыгуначнага клуба імя Леніна. Гэты палац культуры, пабудаваны пры совецкай уладзе, сёння выглядае асабліва ўрачыста. Шырокі цэнтральны пад'езд упрыгожаны і ілюмінаваны.

Партрэты таварышаў Сталіна, Молатава і Варашылава, мастацкія панно на тэму аб Сталінскай Канстытуцыі, гербы саюзных рэспублік, акаймленыя электрычнымі агнямі ў змрочнай імгле зіяюць ззяючымі брыльянтамі. Безупынна падыходзяць выбаршчыкі. Па мяккіх каўровых дарожках яны ўваходзяць у чакальную залу. Тут да іх паслуг настольныя ігры, газеты журналы. Дасканала абсталяваны і добра абслугоўвалі дзяцей дзіцячыя пакоі.

У 6 гадзін раніцы старшыня выбарчай камісіі абвясціў аб пачатку выбараў. 10 чалавек пачалі выдаваць бюлетэні і рабіць адзнакі ў спісах прагаласаваўшых. Першымі апусцілі ў урны канверты з выбарчымі бюлетэнямі студэнт V курса Беларускага лесатэхнічнага інстытута тав. Сарокін Сяргей Карпавіч і яго жонка Рагінская Марыя Абрамаўна, комсамолка, студэнтка IV курса Педінстытута. Яны выражаюць сваю радасць, што першымі падалі свае галасы за выбраннікаў народа, за шчаслівае юнацтва, за права на асвету.

Следам за імі прагаласавала пенсіянерка 64-гадовая Ірына Арцёмаўна Смірнова. Яна адной з першых прышла на ўчастак.

— Я так марыла першай прагаласаваць за нашу родную партыю, якая забяспечыла шчаслівае жыццё для народа, кажа яна, — а вось студэнты апярэдзілі.

Адзін за другім уваходзяць выбаршчыкі ў кабіны, задрапіраваныя чырвонай, бардовай і зялёнай матэрыяй.

Да выбарчай урны падыходзіць 18-гадовая дзяўчына. Асабліва радасна свеціцца яе твар. Яна ўпершыню ў жыцці выбірае. Гэта студэнтка чыгуначнага тэхнікума, якая праходзіць практыку на паравоза-вагонарамонтным заводзе, комсамолка Асмалоўская Аляксандра Андрэеўна.

— Упершыню галасую, гэта мой самы радасны дзень у жыцці, бо я галасую за шчаслівую моладасць, за шчаслівае жыццё, за нашу слаўную большэвіцкую партыю.

Выбарчы ўчастак № 10 размешчан блізка ля пасажырскага вакзала. Дзесяткі грамадзян едуць у розныя канцы нашай радзімы. У Гомелі астаноўка. Пасажыры спяшаюцца скарыстаць сваё вялікае права выбіраць у Вярхоўны Совет СССР.

Працоўныя Гомеля ў гэты дзень дэманстравалі сваю гарачую любоў да роднай большэвіцкай партыі, да роднага Сталіна, да сваёй квітнеючай радзімы.

Н. ГАСМАН.

НА СТАЛІНСКАЙ ВАХЦЕ

З радасным настроем сустрэлі совецкія пагранічнікі гістарычны дзень 12 снежня. Сваё высокае пачуццё яны выказваюць прачуленымі словамі прывітання.

З вялікім усенародным святам!

Гэта прывітанне гаворыць камандзір байцу, баец камандзіру, чырвонаармеец чырвонаармейцу. Так пачалося на заставах размеранае жыццё вартаўнікоў совецкіх граніц: у 6 гадзін раніцы выбаршчыкі неабсяжнай краіны Советаў пайшлі да выбарчых урнаў. На ахову совецкіх граніц вышлі лепшыя сыны нашай радзімы, лепшыя пагранічнікі, якія ўсёй сваёй папярэдняй службай заваявалі вялікае ганаровае права нясення сталінскай вахты ў дзень ўсенароднага свята — выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

На заставе, якой камандуе лейтэнант Буйнаў, на сталінскую вахту вышаў лепшы стралок, выдатнік баявой і палітычнай вучобы, які першы заваяваў гэта ганаровае права пагранічніка,—Іван Матвеевіч Носаў.

Перад уходам на ахову дзяржаўнай граніцы, ён першы ўвайшоў у памяшканне выбарчай камісіі і выканаў свой доўг выбаршчыка.

У гэты самы час на другой заставе, якой камандуе старшы лейтэнант Юрчанка, з пастоў прышлі лепшыя байцы тт. Іван Шпунтэнка і Іван Шапавалаў. Яны хутка скінулі з сябе паставую цёплую вопратку, памыліся, апрануліся ў святочнае абмундзіраванне і радасныя, з расчырванелым ад марозу тварам, зайшлі ў памяшканне выбарчага ўчастка, каб выканаць свой ганаровы абавязак грамадзян СССР. Яны аддалі свае галасы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

Над граніцай навісла ноч. З набліжэннем сонечнай марознай раніцы з усіх пагранічных застаў і падраздзяленняў у пагранічныя калгасы выехала эстафета лыжнікаў. Яны вязуць яркія лозунгі, заклікаючыя ўсіх выбаршчыкаў з'явіцца на выбары, аддаць свае галасы за лепшых сыноў краіны Советаў, за кандыдатаў блока комуністаў з беспартыйнымі.

На конях і лыжах з лозунгамі выехалі жонкі камандзіраў-пагранічнікаў.

Гарманісты, дэкламатары, плясуны, расказчыкі, зацейнікі, спевакі таксама выехалі ў калгас для арганізацыі калгаснай самадзейнасці.

У гэты радасны дзень выбіраюць разам з усімі працоўнымі краіны соцыялізма свой вярхоўны орган улады пільныя вартавыя совецкіх рубяжоў. Яны закрылі неприступную совецкую граніцу на яшчэ больш моцны сталёвы замок. На сталінскай вахце стаяць лепшыя людзі краіны.

Н. ВІШНЕЎСКІ.

ТАКІ ДЗЕНЬ НІКОЛІ НЕ ЗАБУДЗЕЦЦА

Дзесьці на вежы гадзіннік манатонна прабіў пяць. Але светлыя вуліцы — ілюмінаваныя гірляндамі лямпачак — ужо жылі. У адзіночку, парамі, групкамі, у розных напрамках спяшаліся выбаршчыкі. Яны ўваходзілі ў багата ўпрыгожаныя клубы, школы, — на свае выбарчыя ўчасткі.

Мы на 4 выбарчым участку. Ён знаходзіцца на пасёлку лесакамбіната — дзецішча сталінскіх пяцігодак. Дзе яшчэ некалькі год таму назад было чыстае поле, тут цяпер выраслі светлыя карпусы лесакамбіната ўсесаюзнага значэння, зырас пасёлак на некалькі тысяч рабочых; культурныя ўстановы: клуб, тэатр, школа, магазіны і т. д.

Да стала, за якім сядзяць члены камісіі, паспешна падыходзіць з нескрываемай радасцю першы выбаршчык, рамшчык, ініцыятар стаханаўскага руху на лесакамбінаце Уладзімір Іванавіч Алзінец.

— Ад часу агалашэння Сталінскай Канстытуцыі,—гаворыць тав. Алзінец,— я з вялікай нецярплівасцю чакаў таго дня, калі пайду на выбарчы ўчастак, каб аддаць свой голас за лепшых сыноў нашай цудоўнай радзімы.

Мае мары збыліся. У гэтыя хвіліны я разам з мільёнамі працоўных СССР перажываю вялікае шчасце і радасць.

Адзін за адным, па-святочнаму апранутыя, з лікуючымі тварамі выходзяць з кабін выбаршчыкі і апускаюць у урны запячатаныя канверты з бюлетэнямі.

Вось да сакратара, які выдае бюлетэні, падыходзяць Заводзіны. Яны прышлі на выбарчы ўчастак цэлай сям'ёй. Першым атрымлівае бюлетэні яшчэ моцны старык Іван Астапавіч Заводзін — рабочы камбіната. Наступнай падыходзіць яго жонка—Ксенія, далей дачка Дуся — студэнтка рабфака, сын Андрэй — рабочы лесакамбіната і яго жонка.

Калі Іван Астапавіч падышоў да ўрны, ён на хвілінку затрымаўся, як-бы стараючыся ўспомніць, ці не забыў чаго, аглядзеў, ці добра запячатаў канверт, і беражна апусціў яго ў урну.

— Шэсцьдзесят два годы пражыў я,— гаворыць тав. Заводзін, — але не чакаў, што будзе ў жыцці маім такі радасны дзень. Многа год патраціў я ў вясцьвінных пошуках работы, у пошуках кавалка хлеба. Аб'ездзіў я гарады і сёлы царскай Расіі і ўсюды бачыў адно жабрацкае жыццё, поўгалоднае існаванне такіх-жа як і я працоўных. Сталінская Канстытуцыя забяспечыла нам шчаслівую старасць.

Я выгадаваў сыноў і дочак. Гадую зараз унукаў, і радуецца сэрца за іх шчаслівае жыццё, за іх шчаслівае будучае. Скажу праўду — хацеў-бы яшчэ дажыць да комунізма!

Недалёка ад камбіната, у сталінскай школе размясціўся выбарчы ўчастак № 3.

Вось, апіраючыся на палку, уваходзіць стары. Да яго адразу-ж падыходзіць піонер, бярэ пад руку і праводзіць яго да камісіі.

— Абрамовіч Цэзар Эдмундавіч, семідзесяці год, — гаворыць ён з радасным хваляваннем члену камісіі, які ўжо расшуквае яго ў спісах.

Калі ён апусціў свой канверт у урну, да яго падыходзіць член выбарчай камісіі і дапамагае сыйсці з лесніцы. Але ён не хоча яшчэ ісці дамоў, яму хочацца ўсё разглядзець.

А калі яму прапанавалі адвезці яго дамоў на машыне, ён адмовіўся:

— Я яшчэ і сам дайду, сіл хопіць, з тым больш сёння, калі ва мне столькі бадзёрасці і шчасця.

Працоўныя Бабруйскай выбарчай акругі галасавалі сёння, у гэты радасны, гістарычны дзень, за лепшых сыноў партыі, выхаванцаў вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна. У асобе сваіх кандыдатаў таварыша Каровіна і Дзянісава яны галасавалі за партыю большэвікоў, за перамогу комунізма ва ўсім свеце.

В. ДВАЖЫНСКІ.

У ПАГРАНІЧНЫМ КАЛГАСЕ

БЯГОМЛЬ. (Спец. кар. «Звязды»). [illegible] «Чырвоная Бярэзіна». У хатах запаліліся агні.

Настаў чаканы і радасны ўрачысты дзень. [illegible]

6 гадзін раніцы. Першай да сакратара выбарчай камісіі падыходзіць выбаршчыца Настасся Манковіч. [illegible]

[illegible]

— Ой, як радасна сустрэлі мы гэтае вялікае свята. [illegible]

Усюды вялікае ажыўленне, чутны жыццярадасныя песні і гукі гармоніка.

[illegible]

ШТО МОЖА БЫЦЬ РАДАСНЕЙ!

[illegible]

КАЗЛОЎ ЛЕАНІД НІКАЛАЕВІЧ, стахановец віцебскага паравознага дэпо, ордананосец.

Я ПЕРШЫМ АПУСЦІЎ СВОЙ БЮЛЕТЭНЬ

Да гэтага дня я рыхтаваўся, як да вялікага свята. [illegible]

[illegible]

ГЕРШАНОВІЧ Іван Іосіфавіч, стахановец мэблевай фабрыкі «Прафінтэрн» (гор. Мазыр).

НЕЗВЫЧАЙНАЯ ЎРАЧЫСТАСЦЬ

АСІПАВІЧЫ. (Наш спец. кар.). Напярэдадні выбараў памяшканне Лучыцкага выбарчага ўчастка № 8 прыняла святочны выгляд, але такой урачыстасці, якая наступіла ў ноч на 12 снежня, яшчэ ніхто не бачыў.

Чырвань лозунгаў і плакатаў абвілі будынак выбарчага ўчастка. На шматлікіх транспарантах напісаны асобныя артыкулы са Сталінскай Канстытуцыі.

— Дзень выбараў у Вярхоўны Совет— усенароднае свята — гараць словы ў электрычным святле.

Да пачатку галасавання чакальная зала была запоўнена. У светлым пакоі, абсталяваным мяккай мэбляй, размясціліся выбаршчыкі. Твары іх зяяюць радасцю і шчасцем. Адны слухаюць радыё, другія чытаюць свежыя газеты, якія толькі што прынёс пісьманосец, трэція граюць у даміно, вядуць паміж сабой размовы.

Прыходзяць усё новыя і новыя выбаршчыкі.

Сюды прывяло ўсіх выбаршчыкаў адно імкненне — выказаць сваю бязмежную любоў і адданасць большэвіцкай партыі, радзіме, правадыру народаў таварышу Сталіну. Калгаснікі з вялікай увагай слухалі па радыё роднага, любімага правадыра таварыша Сталіна на сходзе выбаршчыкаў Сталінскай выбарчай акругі горада Масквы. Мудрыя і ясныя словы правадыра далі новы прыліў энтузіязма. На вуснах кожнага — імя таварыша Сталіна, які даў заможнае калгаснае жыццё, стварыў новую Канстытуцыю, самую дэмакратычную ў свеце.

У адказ на прамову таварыша Сталіна, выбаршчыкі прыйшлі аддаць свой голас за большэвіцкую партыю, за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных.

Першай падыходзіць да сакратара камісіі сям'я з 5 душ калгасніка Івана Максімавіча Чаробка. Бацька Іван падае сваю працоўную кніжку, за ім падаюць сыны яго, жонка і нявестка. У кніжках бачна, што сям'я Івана зарабіла больш 1,5 тыс. працадзён, а на іх атрымала дзесяткі пудоў хлеба, сотні пудоў бульбы і многа грошай.

— Жывем мы добра, сынок, — кажа сакратару камісіі гаспадар сям'і. — За наша шчаслівае жыццё мы прышлі сёння галасаваць.

Пасля галасавання выбаршчыкі ідуць у наступны пакой і апускаюць канверт з бюлетэнямі ў урну. Твары ў гэтых людзей зяяюць шчасцем і задаволеннем. І старыкі і моладзь адыходзяць ад урны з пачуццём вялікага гонару грамадзян Советскага Саюза.

— Я выканаў доўг советскага грамадзяніна, — кажа стары калгаснік Іван Андрэй. — Я аддаў свой голас за нашых кандыдатаў таварышоў Лёліна і Гарачова. Галасуючы за іх, я ўсёй душой галасаваў за таварыша Сталіна.

— Бывайце здаровы, — кажа 80-гадовая бабулька Наталья Чаробка, апусціўшы канверт у скрынку. — Ніколі не адчувала маё сэрца такой радасці, як сёння.

***

Доўга за поўнач доўжыцца народнае лікаванне. На большасці выбарчых участкаў ужо да вечара скончылася галасаванне, але выбаршчыкі не разыходзяцца.

Над вёскамі чуваць спевы шчасця і радасці, у якіх народ славіць Сталінскую Канстытуцыю і яе тварца вялікага Сталіна.

ЛОСЬ.

—○—

РЭКОРД КАВАЛЯ ЛАТЫШЭЎСКАГА

ВІЦЕБСК, 11 снежня. (Кар. «Звязды»). Рыхтуючыся да сустрэчы гістарычнага дня — 12 снежня, натхнёны Зваротам ЦК ВКП(б) да ўсіх выбаршчыкаў, каваль-стаханавец станкабудаўнічага завода імя Кірава тав. Латышэўскі ўстанавіў новы рэкорд.

Працуючы на 3-й змене, ноччу з 10 на 11 снежня, тав. Латышэўскі на працэсе коўкі гаек да лемяхоў к балотным плугам Фамічова выканаў сваю норму на 655 проц. Гэтым самым тав. Латышэўскі перакрыў устаноўлены ў першы дзень сталінскай дэкады рэкорд знатнага стаханаўца каваля Ліна.

Курсанты Менскага ваеннага вучылішча тт. В. І. Капейкін і І. А. Шульга ўпершыню выбіраюць вышэйшы орган советскай улады. НА ЗДЫМКУ—момант галасавання.
Фото Я. Салавейчыка і С. Грына.

СОВЕЦКАЯ СЯМ'Я

Нядаўна лётчык Н-скай авіячасці Нікалай Іванавіч Рыбакоў прыслаў пісьмо сваякам, якія жывуць у Менску. Як гэтае пісьмо, так і адказ мацеры на яго вельмі ярка характарызуе шчаслівы і радасны быт советскай сям'і, высокую палітычную свядомасць і актыўнасць працоўных, якія ў гэтыя гістарычныя дні выбарчай кампаніі жывуць адзінымі думкамі, адзінымі імкненнямі — паслаць у Вярхоўны Совет СССР лепшых сыноў партыі і народа, кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных. Ніжэй мы (са згоды аўтароў) змяшчаем пісьмо тав. Рыбакова і адказ на гэтае пісьмо мацеры лётчыка Соф'і Ефімаўны Рыбаковай.

ПІСЬМО СЫНА

Дарагія мае! Выбачайце, што так доўга не пісаў. Я зараз вельмі заняты, мяне выбралі старшынёй участковай выбарчай камісіі, а гэта справа вельмі сур'ёзная і патрабуе вялікай увагі і работы.

Мамачка, напішы, як там вашы справы. Ці ўсе здаровы, як вы рыхтуецеся да дня 12 снежня?

Пра сябе і пра сям'ю магу напісаць, што жывем мы добра. Маруся пасля родаў адчувае сябе здавальняюча. Наш Рудзік ужо вялікі хлопчык, чакае бабушку да сябе ў госці. Мы з Марусяй таксама не можам дачакацца твайго прыезду. Можа і бацька наведае нас? Зараз мы атрымалі добрую кватэру ў новым доме. Прымаць гасцей ёсць дзе.

Мамачка, калі паедзеш да 12 снежня, не забудзь узяць пасведчанне на права галасавання.

Яшчэ раз прашу цябе, мамачка, каб ты прыехала да нас у самы бліжэйшы тэрмін. Не забудзься пра пасведчанне.

Няхай сёстры прабачаць, што не пішу ім асобныя пісьмы—[illegible] ім [illegible] аб маіх навінах.

Бывайце здаровы. Цалуем вас усіх. Вашы—Коля, Маруся, Рудзька і Генечка.

ПІСЬМО МАЦЕРЫ

Дарагія дзеці! Перш за ўсё вітаю вас з нараджэннем другога сына — Генечкі. Сардэчна рада за вас і дзякую за запрашэнне прыехаць. Я сама імкнуся да вас усёй душой, ведаю, што зараз я асабліва была-б патрэбна Марусі—магла-б дапамагчы ёй сваім вопытам і парадай.

Але-ж вы мяне прабачце. Свой прыезд я адкладаю на час пасля выбараў. Я лічу сваім грамадзянскім абавязкам усёй сваёй істотай, усім сэрцам аддзякаваць вялікай партыі большэвікоў, якая з цябе, менскага рабочага, былога слесара завода імя Варашылава, выхавала адданага большэвіка-лётчыка. Я хачу галасаваць у Менску і аддаць свой голас за Клімента Ефрэмавіча Варашылава. Каму-ж я абавязана за цябе, за твой рост, як не яму, бліжэйшаму саратніку нашага горача любімага Іосіфа Вісарыёнавіча Сталіна!

Сваю любоў да радзімы я даказваю на справе. Не гледзячы на ўзрост, на тое, што сэрца ўсё часцей пачынае сябе даваць знаць, я прымаю актыўны ўдзел у абароннай рабоце. Летам здала ўсе нормы на значок ППХА 1-й ступені, на выдатна, а потым і на значок 2-ой ступені, і таксама на выдатна. Уцягнула ў гэтую работу тваіх сясцёр. Яны таксама на выдатна здалі нормы на значок ППХА першай і другой ступені. І, затым, у часе летніх канікул ужо сама падрыхтавала піонераў фарпоста нашага жакта, і ўсе яны атрымалі значкі. Як былі задаволены [illegible] і як я сама хвалявалася і радавалася разам з імі, калі іспыты прайшлі добра і 15 [illegible] сталі ў рады актыўных абаронцаў [illegible].

Ну, бывайце здаровы, моцна вас усіх абдымаю. **Ваша мама.**

НОВАГОДНІЯ КІРМАШЫ

1? снежня на тэрыторыі менскага сквера на рагу вуліц Советскай і Энгельса адкрываецца вялікі дзіцячы ёлачны базар. Гандлюючыя арганізацыі вылучылі для базара тавараў дзіцячага асартыменту на 240 тысяч рублёў.

З 25 па 31 снежня ў 12 гарадах БССР — Менску, Віцебску, Гомелі, Магілеве, Бабруйску, Оршы і інш. будуць праводзіцца вялікія навагоднія кірмашы. Такія-ж кірмашы арганізуюцца і ў іншых гарадах і раёнах рэспублікі.

Гандлюючыя арганізацыі завязуць на навагоднія кірмашы розныя прамысловыя і прадуктовыя тавары на суму звыш 10 мільёнаў рублёў.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

КІТАЙЦЫ АБАРАНЯЮЦЬ НАНКІН

ЛОНДАН, 11 снежня. (БЕЛТА). Шанхайскі карэспандэнт газеты «Таймс» паведамляе, што кітайскія войскі адбіваюць японскія атакі на Нанкін. [illegible]

Нанкінскі карэспандэнт газеты «Таймс» указвае, што ўчора ноччу кітайскія войскі [illegible] раёнам.

ЛОНДАН, 11 снежня. (БЕЛТА). Шанхайскі карэспандэнт газеты «Таймс» заяўляе, што, на думку кітайскіх кол, [illegible] абарона Нанкіна [illegible]

ТОКІО, 11 снежня. (БЕЛТА). Па паведамленню агенцтва Домей Цусін, [illegible]

ТОКІО, 12 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Домей Цусін, сёння працягваюцца баі за вароты і сцены Нанкіна. Учора ноччу кітайскія войскі перайшлі ў контратаку ў раёне варот Гуанхуа.

Японская авіяцыя сёння ўвесь дзень бамбіла кітайскія войскі ў раёне старога палаца ў Нанкіне і ў раёне Тайпінскіх варот.

АДОЗВА КІТАЙСКАГА НАСЕЛЬНІЦТВА ШАНХАЯ

ШАНХАЙ, 12 снежня. (БЕЛТА). Газеты публікуюць зварот кітайскага насельніцтва Шанхая да ўсяго кітайскага народа.

Трохмільённае кітайскае насельніцтва Шанхая, гаворыцца ў звароце, заяўляе, што, не гледзячы на тое, што Шанхай ужо на працягу месяца знаходзіцца ў руках японцаў, яно цалкам на старане цэнтральнага ўрада і яго кіраўнікоў і гатова аддаць сваё жыццё за рэспубліку. Жыхары Шанхая не пойдуць ні на якое супрацоўніцтва з ворагамі, не будуць купляць японскіх тавараў і не будуць прымаць удзел у якой-небудзь дзейнасці, якая накіравана супроць інтарэсаў нацыі. Яны рашуча адмаўляюцца прызнаць марыянетачны «ўрад», створаны ў Шанхаі.

У заключэнне зварот заклікае кітайскі ўрад падвоіць энергію, прадаўжаючы барацьбу за існаванне, і не ісці на якія-небудзь кампрамісы з ворагам.

Правал германскай спробы пасрэдніцтва ў Кітаі

ЖЭНЕВА, 11 снежня. (БЕЛТА). Згодна паведамленняў, атрыманых з кітайскіх крыніц, у зўтарытэтных кругах у Ханькоу заявілі наступнае: «германскі ўрад прапанаваў свае паслугі ў якасці пасрэдніка для спынення кітайска-японскага канфлікта і вырашэння спрэчных пытанняў паміж гэтымі краінамі. Выражаючы ўсю сваю ўдзячнасць за прыяцельскія пачуцці, кітайскі ўрад, тым не менш, прадаўжае цвёрда прытрымлівацца палітыкі рашучага супраціўлення да таго часу, пакуль Японія не праявіць неабходнай шчырасці і павагі да тэрытарыяльнай і адміністратыўнай цэласнасці Кітая».

ФРАНЦУЗСКІ ДРУК АБ ВЫБАРАХ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР

ПАРЫЖ, 11 снежня. (БЕЛТА). Сёння рад французскіх газет прысвячае артыкулы і карэспандэнцыі выбарам у Вярхоўны Совет СССР.

Газета «ОРДР» адзначае глыбокі дэмакратызм Канстытуцыі СССР, згодна якой адбываюцца выбары ў Вярхоўны Совет. Газета падкрэслівае энтузіязм працоўных СССР у часе выбарчай кампаніі і ўказвае, што кандыдатамі ў Вярхоўны Совет, побач са Сталіным і кіраўнікамі партыі і ўрада, вылучаны «бліскучыя вучоныя як Камароў, буйнейшыя пісьменнікі, як Талстой, артысты, героі-лётчыкі, палярнікі, даследчыкі, рабочыя, калгаснікі і т. д.».

«Можна ўжо сёння сказаць, — заканчвае газета, — што Вярхоўны Совет, які будзе створан у рэзультаце выбараў, прадставіць сабой дакладны адпячатак мазаікі народаў, якія ствараюць Саюз Советскіх Соцыялістычных Рэспублік».

Газета «Тан» у тэлеграме свайго маскоўскага карэспандэнта апісвае святочнае ўпрыгожанне Масквы перад выбарамі і перадвыбарчае ажыўленне.

***

Н'Ю-ЁРК, 12 снежня. (БЕЛТА). «Дэйлі уоркер», орган амерыканскай компартыі, гаворачы аб выбарчай кампаніі ў СССР, піша, што «12 снежня з'яўляецца ўрачыстым днём Советскага Саюза. Гэты дзень натхняе на далейшую барацьбу і тых, хто жыве ў іншых краінах і вядзе смяротную барацьбу супроць небяспекі вайны і фашызма. Сталінская Канстытуцыя азначае, што ў СССР назаўсёды пакончылі з эксплаатацыяй чалавека чалавекам, Сталінская Канстытуцыя азначае перамогу соцыялізма».

—○—

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

9 снежня рэспубліканскія батарэі больш двух гадзін бамбардыравалі пазіцыі і скапленні войск мяцежнікаў у раёне вёсак Эспіноса дэ Энарэс і Эль Порціл'ьо. Ваенныя аб'екты мяцежнікаў, па данясенню наглядальнікаў, сур'ёзна пацярпелі.

У раёнах Сан-Рафаэль і Эль-Эспінар рэспубліканская артылерыя абстраляла і рассеяла некалькі скапленняў мяцежнікаў.

Рэспубліканскія батарэі падвергли інтэнсіўнай бамбардыроўцы ваенны завод у Толеда.

УСХОДНІ (арагонскі) ФРОНТ

Мяцежнікі прадпрынялі 9 снежня атаку ў раёне Сэра дэ Ла Муэртэ, але былі адбіты. У сувязі з узымам вады ў Эбро нізкія берагі гэтай ракі затоплены, што прымусіла мяцежнікаў пакінуць пазіцыі ў Эль—Бурто і Пуэрта дэ Фуэнтэ.

ДЗЕЯННІ АВІЯЦЫІ

Рэспубліканская авіяцыя, атрымаўшы весткі аб канцэнтрацыі сіл мяцежнікаў у раёне паміж Пердыгера і Лесіньена (на ўсходнім фронце), бамбардыравала 9 снежня ўказаны раён, прычыніўшы мяцежнікам вялікія разбурэнні і значныя страты. Рэспубліканскія самалёты ўдала вярнуліся на свае базы.

9 снежня 20 самалётаў мяцежнікаў, у суправаджэнні каля 40 знішчальнікаў, прабавалі бамбардыраваць аэрадромы ў Бухаралос і Канласнос, на арагонскім фронце. Рэспубліканскія самалёты ўступілі ў бой з фашысцкай авіяцыяй. Была збіта два бамбардыроўшчыкі і два знішчальнікі мяцежнікаў. Тры фашысцкі знішчальнікі вымушаны былі зрабіць пасадку на сваей тэрыторыі. Цяжка ранены германскі лётчык аднаго са збітых фашысцкіх самалётаў узят у палон.

ВЫХАД ІТАЛІІ З ЛІГІ НАЦЫЙ

ЖЭНЕВА, 12 снежня. (БЕЛТА). Генеральны сакратар Лігі нацый Авеноль атрымаў наступную тэлеграму ад італьянскага міністра замежных спраў Чыано: «На аснове рашэння вялікага фашысцкага совета паведамляю, што 11 снежня 1937 года Італія выходзіць з Лігі нацый». Тут лічаць, што ў аснове гэтага крока Італіі ляжаць затрудненні ўнутранога і знешняга парадку, якія нічога добрага для італьянскага фашызма не абяцаюць.

ЛОНДАН, 12 снежня. (БЕЛТА). Агенцтва Рэйтэр піша, што намер італьянскага ўрада выйсці з Лігі нацый ужо даўно прадбачыўся, і канчатковае рашэнне італьянскага ўрада ў гэтых адносінах разглядаецца, як прызнанне дэ-юрэ фактычна існуючага становішча. У Лондане лічаць, што італьянскі ўрад прыняў гэтае рашэнне з мэтаю адцягнуць увагу насельніцтва ад затрудненняў у краіне. Рашэнне італьянскага ўрада ніякім чынам не можа аказаць які-небудзь уплыў на палітыку Англіі.

Ц. Б. ФРЫД

Заўчасная смерць вырвала з нашых радоў чулага, адзыўчывага таварыша Цылю Барысаўну Фрыд. Выхадзец з рабочай сям'і, сама ў мінулым работніца, яна ўсё сваё свядомае жыццё звязала з большэвіцкай партыяй, з ленінскім комсамолам.

Яшчэ зусім маладой — 17-гадовай дзяўчынай—уступае Цыля ў комсамол і з першых дзён становіцца актыўным яго членам. І на нізавой рабоце на фабрыцы, і на кіруючай комсамольскай рабоце Цыля з гонарам апраўдвае высокае званне члена ленінскага комсамола.

У 1926 годзе ўступае яна ў рады ВКП(б). Скромны, адданы большэвік — усюды, куды-б яе ні паслала партыя, яна заўсёды апраўдвала, аказанае ёй давер'е. Па-большэвіцку падыходзіла да кожнай даручанай ёй работы.

4 годы Цыля Фрыд працавала ў рэдакцыі «Звязды» і ўсе гэтыя годы яна ўсёй сур'ёзнасцю адносілася да высокага звання работніка большэвіцкага друку. У апошні час ЦК КП(б)Б вылучыў яе на работу адказным рэдактарам журнала «Работніца і калгасніца Беларусі». Заўсёды яна вяла непрымірымую барацьбу з ворагамі партыі, заўсёды адстойвала чыстату радоў ленінска-сталінскай партыі.

Бывай, дарагі таварыш. Памяць аб табе астанецца ў нашых сэрцах надоўга.

Група таварышоў.

Партком, комсамольскі камітэт, мясцком рэдакцыі і фабком друкарні газеты «Звязда» выказваюць сваё глыбокае спачуванне супрацоўніку рэдакцыі газеты «Звязда» тав. МАЧАЛЬСКАМУ і сваякам з прычыны заўчаснай смерці жонкі, дачкі, сястры, — члена партыі партарганізацыі «Звязда», рэдактара журнала «Работніца і сялянка»

тав. ФРЫД Цылі Барысаўны

Калектыў рэдакцыі журнала «Работніца і калгасніца Беларусі» з вялікім жалем паведамляе аб заўчаснай смерці адказнага рэдактара журнала **Цылі Барысаўны Фрыд** і выказвае глыбокае спачуванне сям'і і родным памёршай з прычыны пасцігшага іх гора.

Намеснік адказнага рэдактара І. М. ОФЕНГЕЙМ.

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:
БЕЛДЗЯРЖДРАМТЭАТР
Абан. № 67
ВОЧНАЯ СТАЎКА
Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»
БАЛТЫЙЦЫ.
Дзіцячы гукавы кінотэатр
СЯМЁРА АДВАЖНЫХ
Гукавы кінотэатр «Спартак»
«КОЛЫБЕЛЬНАЯ»

ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
Ад 13 снежня
на экране ГУКАВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ
АНЕНКАЎШЧЫНА
вытворчасці Ленінградскай ордэна Леніна кіностудыі «ЛЕНФІЛЬМ»
У праграме КІНОНАРЫС „ЗАВАЯВАНАЕ ПРАВА“
Вытворчасць БЕЛДЗЯРЖКІНОХРОНІКІ.

Кінотэатр „ПРОЛЕТАРЫЙ“
Сёння, 13 снежня, і штодзённа
вялікі мастацкі гісторыка-рэволюцыйны фільм
„ЛЕНИН в ОКТЯБРЕ“
У галоўных ролях:
Народны артыст СССР Б. В. ШЧУКІН.
Заслужаная артыстка рэспублікі Е. М. ШАТРОВА.
Заслужаны артыст рэспублікі В. В. ВАНІН.
Заслужаны артыст рэспублікі Н. К. СВАБОДЗІН.
Заслужаны артыст рэспублікі ордэнаносец В. В. ВЛАДЗІСЛАЎСКІ.
Артысты: Н. П. ОХЛОПКАЎ, В. А. ПАКРОЎСКІ, В. Н. ГАНШЫН і інш.
Пачатак сеансаў — 5, 7, 9, 11 гадзін вечара.
Касы адкрыты з 12 гадзін дня.

АДКРЫТА ПАДПІСКА на
„БОЛЬШОИ СОВЕТСКИИ АТЛАС МИРА“
Выданне Навукова-Выдавецкага Інстытута Вялікага Советскага Атласа Свету пры ЦВК Саюза ССР.
Для выгоды падпісчыкаў «БОЛЬШОЙ СОВЕТСКИЙ АТЛАС МИРА» выпускаецца ў двух варыянтах: 1) у пераплётах разборнага тыпу з пружынным механізмам і ў футлярах — па цане 200 руб. том; 2) у трывалай ледэрынавай папцы з залатым цісненнем, з укладзенымі ў яе (непераплеценымі) картамі па цане 50 руб. том.
Пры падпісцы на першы том Атласа ўносіцца аванс у размеры 100 руб.
З прычыны абмежаванага тыража першага выдання (10 тыс. экз.) да 1 студзеня 1938 г. падпіска прымаецца толькі ад наступных катэгорый падпісчыкаў:
універсітэты, педагагічныя і соцыяльна-эканамічныя ВНУ і тэхнікумы, ваенна-навучальныя ўстановы, бібліятэкі гарадскія, парткабінеты райкомаў і гаркомаў, наркаматы СССР і Саюзных рэспублік, выкладчыкі па геаграфіі, гістарычных і эканамічных дысцыплінах ва ўсіх відах навучальных устаноў, навуковыя работнікі па тых-жа дысцыплінах навукова-даследчых інстытутаў.
Пасля 1 студзеня астатак паступіць у агульную падпіску.
Першы том «БОЛЬШОГО СОВЕТСКОГО АТЛАСА МИРА» будзе ўручацца падпісчыкам з другой паловы снежня 1937 г. па люты 1938 г., другі — з ліпеня па верасень 1938 г., трэці — са студзеня па красавік 1939 г.
ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Москва, ул. Разина, дом № 3, помещение 74, Диапозитивторг.
Грошы пераводзіць: Москва, Дзержинское Отделение Госбанка, счет № 60188 ДИАПОЗИТИВТОРГА

ДА ЎВАГІ ЎСТАНОЎ І АРГАНІЗАЦЫЙ!
У магазінах „СОЮЗКУЛЬТТОРГА“
№ 1 (СОВЕЦКАЯ, 77, тэл. 20-575)
№ 2 (КОМСАМОЛЬСКАЯ ВУЛ., Дом Наркамлеса).
ЁСЦЬ У ПРОДАЖЫ:
НЕЗГАРАЕМЫЯ ШАФЫ розных размераў па цане ад 700 да 3000 руб. з падстаўкамі.
ЖАЛЕЗНЫЯ ШКАТУЛКІ ад 200 да 300 руб.
СУНДУКІ НЕЗГАРАЕМЫЯ—ад 400 да 700 руб.
ЗАКАЗЫ накіроўвайце паадрасу: МЕНСК, РОГ. КОМСАМОЛЬСКАЙ І КАРЛА МАРКСА (Дом Наркамлеса), тэл. 20-567.

18 СНЕЖНЯ ў 6 гадзін вечара ў г. Менску, у памяшканні Дома асветы (Комуністычная, 19)
АДКРЫВАЕЦЦА
ПЕРШЫ З'ЕЗД ПРОФСАЮЗА
РАБОТНІКАЎ ПАЧАТКОВАЙ І СЯРЭДНЯЙ ШКОЛЫ БССР
ПАРАДАК ДНЯ:
1. Справаздача ЦК саюза. 2. Справаздача рэвізійнай камісіі. 3. Выбары: а) Цэнтральнага камітэта саюза; б) рэвізійнай камісіі; в) дэлегатаў на X Усесаюзны з'езд профсаюзаў.
Рэгістрацыя прыбываючых дэлегатаў будзе праводзіцца таксама ў памяшканні Дома асветы.

СМІЛАВІЦКАМУ С.-Г. ТЭХНІКУМУ ПАЛЯВОДСТВА
ПАТРАБУЮЦЦА ВЫКЛАДЧЫКІ
па наступных дысцыплінах:
НОВАЯ ГІСТОРЫЯ І ГІСТОРЫЯ НАРОДАЎ СССР,
ЭКАНАМІЧНАЯ ГЕАГРАФІЯ,
БЕЛАРУСКАЯ МОВА І ЛІТАРАТУРА,
РУСКАЯ МОВА І ЛІТАРАТУРА.
ЗАЯВЫ з адпаведнымі дакументамі пасылаць па адрасу: м. Смілавічы, БССР, Смілавіцкаму с.-г. тэхнікуму.
ДЫРЭКЦЫЯ.

У аддзел аб'яў званіць па тэлефону 21-845

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Менск, Советская, 63. ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: рэдактара — 21-352; сакратарыята — 25-188, 20-830; аддзелаў: партыйнага — 21-353, советскага будаўніцтва і гандлю — 22-412, прамысловага — 21-356, сельскагаспадарчага — 21-846, культуры — 23-955, масавай і замежнай інфармацыі — 25-189, аддзела пісем — 20-844, 21-389, 21-885, ілюстрацыйнага і стыльрэдактуры — 21-556, аб'яў — 21-845.

Уп. Галоўлітбела № К—3186. Друкарня «Звязды», Менск, Советская, 63 Ю., Л., Б